

Saarna Rauman Pyhän Ristin kirkossa 17.3.2008, Hiljaisen viikon ahtisaarna

Saarnateksti: Johannes 18: 1-14

Tämän sanottuaan Jeesus lähti opetuslapsineen Kidroninpuron toiselle puolen. Siellä oli puutarha, ja Jeesus ja opetuslapset menivät sinne. [2](#) Myös Juudas, hänen kavaltajansa, tunsipaikan, koska Jeesus oli monesti ollut siellä opetuslastensa kanssa. [3](#) Niinpä Juudas otti mukaansa sotilasosaston sekä ylipapeilta ja fariseuksilta saamiaan miehiä, ja he menivät puutarhaan lyhdyt, soihdut ja aseet käsissään.

[4](#) Jeesus tiesi kaiken, mikä häntä odotti. Hän meni miehiä vastaan ja kysyi: "Ketä te etsitte?" [5](#) "Jeesusta, sitä nasaretilaista", vastasivat miehet. Jeesus sanoi: "Minä se olen."

Miesten joukossa oli myös Juudas, Jeesuksen kavaltaja. [6](#) Kun Jeesus sanoi: "Minä se olen", he kaikki perääntyivät ja kaatuivat maahan. [7](#) Jeesus kysyi uudelleen: "Ketä te etsitte?" He vastasivat: "Jeesus Nasaretilaista." [8](#) Jeesus sanoi heille: "Johan minä sanoin, että se olen minä. Jos te minua etsitte, antakaa näiden toisten mennä." [9](#) Näin kävivät toteen hänen omat sanansa: "Niistä, jotka olet haltuuni uskonut, en ole antanut yhdenkään joutua hukkaan."

[10](#) Simon Pietarilla oli miekka. Hän veti sen esiin ja sivalsi ylipapin palvelijalta oikean korvan irti; palvelija oli nimeltään Malkos. [11](#) Mutta Jeesus sanoi Pietarille: "Pane miekkasi tuppeen! Kun Isä on tämän maljan minulle antanut, enkö minä joisi sitä?"

[12](#) Sotilaat, joita komensi korkea upseeri, ja juutalaisten lähettämät miehet vangitsivat nyt Jeesuksen, panivat hänet köysiin [13](#) ja veivät hänet ensiksi Hannaksen luo. Hannas oli senvuotisen ylipapin Kaifaksen appi. [14](#) Juuri Kaifas oli antanut juutalaisille neuvon, että olisi parasta, jos yksi mies kuolisi koko kansan puolesta.

Pietari tarttui miekkaan puolustaakseen Jeesusta. Jeesus torui tämän vuoksi Pietaria.

Jeesuksen nimissä ei kuulu miekkaa heilutella. Se tuli selväksi.

Kalpa-lähetys, eli uhkailu ”kaste tai kuolema”, on silti tuttua kristinuskon historiasta.

Pietari ja korpansa menettänyt Malkos eivät saa minua kuitenkaan ajattelemaan tänä iltana sen syvällisemmin muinaista kalpa-lähetystä. Ei. Unohdetaan Jeesuksen nimissä tehty fyysinen väkivalta ja mietitään sen sijaan Jeesuksen nimissä tehtyä ja tehtävää hengellistä väkivaltaa.

Jeesus kielsi Pietari heiluttamasta miekkaa oikean asian puolesta, Hän kielsi fyysisen väkivallan Jeesuksen asian ajamisessa. Uskon, että Jeesus kieltäisi samalla lailla myös kaiken hänen nimissään tehtävän hengellisen väkivallan: kuten toisen ihmisen manipuloinnin ja aggressiivisen käännynnäytämisen.

Uskontoja tutkittaessa on havaittu selviä lainalaisuuksia, jotka kertovat, milloin riski toisen ihmisen hengelliseen vammauttamiseen tietyissä uskonnoissa on olemassa.

Ensinnäkin jos uskonnoissa voimakkaasti opetetaan, että hyvyys on meidän yhteisön sisällä ja pahuus ulkopuolella, niin usein tällaisella uskonnollisuudella on taipumus johtaa hengelliseen

väkivaltaan. Tällainen riski ei taida kaikkein pahiten vaania luterilaisuutta. Useinhan meitä syytetään juuri siitä, että uskontomme on LIANKIN syntikeskeistä ja OMIEN syntien parissa painiskelua. Kirkkoamme kutsumme usein syntisten sairaalaksi, perisyntien turmelusta korostetaan, pyritään kovasti arvioimaan rehellisesti omia virheitä jne...

Tiettyä oikean opin korostamista ja oikeassa olemisen henkeä sen sijaan luterilaisuudesta löytyy. Hengelliselle väkivallalle antaa kasvualustaa se, jos opin ajatellaan vastaavan kaikkiin ongelmiin ja sopivan kaikkiin tilanteisiin. Todellisuus suodatetaan silloin opin läpi ja todellisuuteen muodostuu torjuva suhde. Elämän monipuolisuus ja moniulottuvuushan ei millään taivu minkään opillisen raamin sisään. Elämä on siihen liian ihmeellistä, rikasta ja yllätyksellistä. Peruskysymykseksi muodostuu helposti, kumpi on tärkeämpää yksittäisen ihmisen hyvinvointi vai oikean opin säilyminen.

Kolmas tunnusmerkki uskonnollisuudesta, joka altistaa hengelliselle väkivallalle, on se jos opin sisäiset ristiriidat, yksilön tai uskonnon sisäiset ongelmat, auktoriteetin kyseenalaistaminen, epäily tai yksilön tunteet kuitataan selitetyiksi jollain helpolla kliseellä. Jos kaikki tällaisiin aihepiireihin kuuluvat kysymykset aina kuitataan vaikkapa nimeämällä ne paholaisen juoniksi, niin syntyy pahaa jälkeä. Meillä luterilaisilla pitäisi olla sisäänrakennettuna valmius torjua tämänkaltainen riski. Melkein kaikki Martti Lutherin oivallukset, löydöt ja opetuksethan kuitattiin paavin toimesta suoralta kädeltä perkeleen juoniksi ja paholaisen harhaanjohtamisiksi. Luterilainen kirkko syntyi ihmisten kyvystä, valmiudesta ja uskalluksesta tarkastella vallitsevaa uskoa ja uskonnollisuutta kriittisesti. Lutherin perintö velvoittaa meitä yhä siihen.

Lutherista pääsemme kätevästi neljänteen vaarallisen uskon tunnusmerkkiin: johtajan palvomiseen. Omaan korvaani on alkanut särähtää kuinka kirkossamme kaikissa asioissa vedotaan Lutherin mielipiteeseen. Oliko hän todellakin niin ehdoton tietäjä ja asiantuntija kaikissa elämän asioissa? En usko, että Luther itse haluaisi meidän ajattelevan näin. Hän nimenomaan taisteli paavin kaltaisia ”erehtymättömiä” uskonnollisia auktoriteetteja vastaan. Oman kirkkomme nykypäivän johtajia, vaikkapa piispoja, sen sijaan saa arvostella ja kovasti sitä tehdäänkin. Siinä suhteessa emme täyty hengellisesti väkivaltaisen yhteisön tunnusmerkkejä.

Hyvät ystävät, haluamme viedä ilosanomaa Jeesuksesta Kristuksesta eteenpäin. Tänään on puhuttu muutamasta riskistä, jota liiallinen into ja ihmisessä asuva oikeassa olemisen -synti synnyttävät. Toisen ihmisen ja hänen ajatustensa ehdoton kunnioitus olkoon meille ohjenuorana. Kaikissa tilanteissa ja kaikissa kohtaamisissa. Pyhä Henki tekee työtään, voimme luottaa siihen. Meidän ei tarvitse omin voimin käännyttää ihmisiä. Jumalan rakkaus vetää puoleensa, ei meidän intomme.

Jeesus paransi Malkoksen korvan; korvan jonka Pietari oli Jeesuksen nimissä miekallaan pois sivaltanut. Jokainen vamma jonka me toiselle hengellisellä väkivallalla tuotamme on liikaa.

Joudumme jättäytymään laulamassamme virressä olleen ajatuksen ja pyynnön varaan: Pyhä Henki, Totuuden Henki, johda sinä meitä, etsiessämme valkeuden teitä.